

Noapte de dragoste

Nelu Preda

Noaptea ușor s-a coborât, cu umbrele-i în vale,
Eu sunt puțin posomorât și plec spre mândr'-agale.
Miresme dulci de liliac, se simt și versul mi-e sărac,
Să spun de ce-s așa posac și merg ca-n gaură de sac !
Mai de cu seară ne-am certat, din te miri ce, cum oare ?
Și sunt așa de afectat, iar sufletul mă doare !...
Mă va primi, ne-om împăca, va fi ea iubitoare ? !
Zefiru-mi suflă : da, cum nu, e-a ta privighetoare !
M-apropii, iat-o în pridvor, pe mine mă așteaptă,
Cu ochii lăcrimând de dor, coboară câte-o treaptă.
N-așteaptă să ajung la ea : iubite tu mă iartă,
Ce s-a-ntâmpnat cu dragostea, de ce-am ajuns la ceartă ?
La piept am strâns-o pățimaș și-i sărutai gurița,
Iar ea cu gest de copilaș, își desfăcu cosița,
Apoi încet și drăgălaș, își scoase și fustița.
Picioru-i svelt și dalb și ferm, se arătă privirii,
Pe loc am început să gem, în transa fericirii !
Iar ia ei căzu jos ghem și se-arătară sânii,
Gingași ca două mere ce, s-au copt sub clarul lunii.
Iar copsele-i de fildes alb, ca neaua și lascive,
Și păru-i mătăsos ca nimb, chiar îmi dădu motive,
Să cred că am ajun în Eden și ființe evazive,
Îmi cântă un așa refren, de muzici invazive.
Și amețiți, și îmbătați, de-al dragostei fior,
În fân afară așezați, ne-am ostit de dor !
Îmbrățișați am adormit, târziu spre dimineață,
Când un luceafăr la zenit, ne-a dat vis cu dulceață.